

EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 15.7.2014
COM(2014) 469 final

VIHREÄ KIRJA

**Euroopan perinteisen taitotiedon hyödyntäminen parhaalla mahdollisella tavalla:
Euroopan unionin maantieteellisten merkintöjen suojan mahdollinen ulottaminen
muihin kuin maataloustuotteisiin**

ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

VIHREÄ KIRJA

Euroopan perinteisen taitotiedon hyödyntäminen parhaalla mahdollisella tavalla: Euroopan unionin maantieteellisten merkintöjen suojan mahdollinen ulottaminen muihin kuin maataloustuotteisiin

Sisällysluettelo

Johdanto	4
I Maantieteellisten merkintöjen täysi hyödyntäminen: mahdolliset edut EU:n maantieteellisten merkintöjen suojan ulottamisesta muihin kuin maataloustuotteisiin	6
1. Maantieteelliset merkinnät unionissa: nykytilanne	6
1.1 Mikä on maantieteellinen merkintä?	6
1.2 Maantieteellisten merkintöjen suojan lainsäädäntökehys	6
1.2.1 Kansainvälinen lainsäädäntökehys.....	6
1.2.2 EU:n lainsäädäntökehys	7
1.2.2.1 EU-tason yhtenäinen suoja on rajattu maataloustuotteisiin ja elintarvikkeisiin	7
1.2.2.2 Muiden kuin maataloustuotteiden lainsäädäntöpuutteet vaihtelevat jäsenvaltioittain	8
2. Mahdolliset taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset edut maantieteellisten merkintöjen suojan ulottamisesta muihin kuin maataloustuotteisiin koko EU:ssa	9
2.1 Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen taloudellinen potentiaali	9
2.2 Kuluttajahyödyt.....	10
2.3 Maantieteellisten merkintöjen suojan tehostamiseen tähtäävien EU:n kansainvälisten pyrkimysten tukeminen.....	10
2.4 Eurooppalaisten perinteiden, taitotiedon, kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden ja kulttuuriperinnön säilyttäminen ja vaaliminen.....	11
3. Muiden kuin maataloustuotteiden mahdollinen kelpoisuus maantieteellisten merkintöjen suojaan – ongelmia ja haasteita.....	12
4. Vaihtoehtoja yhdenmukaistetulle unionitason suojalle.....	13
II Vaihtoehdot maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi EU:n tasolla.....	15
1. Suojan tavoitteet ja perusteet.....	15
1.1 Erityyppiset merkinnät: nimet ja tunnukset	15
1.2 Mitkä merkinnät pitäisi jättää maantieteellisten merkintöjen suojan ulkopuolelle?	16

2. Mihin maantieteellisten merkintöjen suojaa pitäisi soveltaa: monialainen vai alakohtainen tarkastelu?	17
3. Tuotteen ja alueen välinen yhteys	17
3.1 Kuinka vahva alueellisen yhteyden pitäisi olla?	17
3.2 Laatu ja tuote-eritelmät	18
3.3 Tuotteen maine	19
4. Keinoja suojan tehostamiseksi	20
4.1 Kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistaminen	20
4.2 Yhteisen järjestelmän luominen koko unioniin	20
5. Rekisteröinti	21
5.1 Jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävät EU:n rekisteröintijärjestelmässä	21
5.2 EU:n rekisterin hallinnointi	22
5.3 Menettelyn sisältö	22
5.3.1 Hakijat	22
5.3.2 Maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin vastustaminen	23
5.3.3 Maksut	23
6. Suojan laajuus	24
6.1 Myönnetty suojan taso	24
6.2 Maantieteellisiä merkintöjä koskevien oikeuksien seuranta ja niiden täytäntöönpanon valvonta	25
6.3 Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan kesto	25
7. Rekisteröinnin jälkeen	26
7.1 Suojan peruuttaminen	26
7.2 Mahdolliset ristiriitatilanteet maantieteellisten merkintöjen ja tavaramerkkien välillä	26
Lopuksi	27

Johdanto

Nykypäivän globaalistuneessa maailmassa kuluttajille on tarjolla lähes rajaton tuotekirjo. Voidakseen tehdä tietoisia valintoja heidän on kerättävä tietoja yhä useampien tuotteiden hinnoista ja ominaisuuksista ja vertailtava niitä. Tuotteen hinta ja perusominaisuudet eivät aina kuitenkaan ole ainoat ratkaisevat tekijät. Kuluttajat pyrkivät myös tunnistamaan aitoja ja alkuperäisiä laatutuotteita ja odottavat mainostettujen erityisominaisuuksien ja laadun takaavan heidän arvostamansa ominaisuudet, joista he ovat usein valmiita maksamaan enemmän.

Tuotteisiin niiden tunnetun alkuperän ansiosta yhdistyvä maine ja/tai tietyt laatuominaisuudet voidaan tässä tarkoituksessa kiteyttää tuotetta kuvaavaan nimitykseen ”maantieteellinen merkintä”. Maantieteellisillä merkinnöillä tarkoitetaan merkintöjä, jotka osoittavat tavaran olevan peräisin tietyistä maista taikka tietyltä seudulta tai paikkakunnalta ja tuotteen tunnetun laadun, maineen tai muun ominaisuuden liittyvän olennaisella tavalla sen maantieteelliseen alkuperään, esimerkiksi Bordeaux (viini), Vetro di Murano (lasi) ja Prosciutto di Parma.

Maantieteelliset merkinnät soveltuvat luontevasti maataloustuotteisiin, elintarvikkeisiin sekä viineihin ja muihin alkoholijuomiin silloin, kun tuotteiden maantieteellinen alkuperä kytkeytyy ominaisuuksiin, jotka juontuvat joko suoraan maaperästä tai ilmastosta (kuten viinien kohdalla) tai alueen luonnonolosuhteiden ja siellä käytettyjen perinteisten jalostusmenetelmien yhteisvaikutuksesta (esim. Bayerisches Bier). Maantieteellisten merkintöjen käyttö ei kuitenkaan rajoitu vain maataloustuotteisiin. Maantieteellisellä merkinnällä voidaan myös korostaa erityisominaisuuksia, jotka johtuvat tuotteen alkuperäpaikalle ominaisista inhimillisistä tekijöistä, kuten omaleimaisista valmistustaidoista ja -perinteistä. Tämä pätee esimerkiksi käsityötuotteisiin, jotka tavallisesti tehdään käsin paikallisia luonnonvaroja hyödyntäen ja kuuluvat yleensä kiinteästi paikallisyhteisöjen perinteisiin.

Euroopan unionissa (EU) on maataloustuotteiden ohella yllin kyllin muita, perinnetietouteen ja perinteisiin tuotantomenetelmiin pohjautuvia aitoja tuotteita, joiden juuret monesti juontavat tietyn tuotantoalueen kulttuuriseen ja yhteiskunnalliseen perintöön, esimerkiksi Český křišťál (böömiläinen kristalli), skotlantilainen tartaani, Marmo di Carrara (Carraran marmori) ja Meissner Porzellan (Meissenin posliini). Ne kaikki kuuluvat Euroopan perinnetietouteen ja -taitoihin, joten ne ovat tärkeitä eurooppalaisen kulttuuriperinnön kannalta ja edistävät kulttuuriin ja luovuuteen perustuvaa taloutta. Aidoilla tuotteilla on myös huomattavaa taloudellista potentiaalia, kunhan niiden hyödyntämiselle on suotuisat edellytykset. Innovointi ja tekninen edistys ovat avainasemassa, kun paikallisesta osaamisesta ja perinteistä pyritään saamaan kaikki hyöty.

EU:ta sitovat teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn TRIPS-sopimuksen säännöt maantieteellisten merkintöjen suojasta. Sopimusta sovelletaan kaikkiin Maailman kauppajärjestön WTO:n 159 jäsenvaltioon, ja se koskee sekä maataloustuotteita että muita kuin maataloustuotteita. Maantieteellisten merkintöjen suoja on taattava kaikissa WTO:n jäsenmaissa, jotta kansalaisia ei johdettaisi harhaan tavaroiden alkuperän suhteen ja saataisiin estettyä epäreilu kilpailu. WTO:n jäsenmaat voivat toteuttaa tämän suojan erilaisin oikeusvälinein. Joissain niistä, muun muassa 15:ssä EU:n jäsenvaltiossa, on annettu lainsäädäntöä muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen *sui generis* -suojusta.

EU:n tasolla on nykyisin säädetty viinien, tislattujen alkoholijuomien, maustettujen viinien sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden yhtenäisestä maantieteellisten merkintöjen suojasta. Muiden kuin maataloustuotteiden alaa ei toistaiseksi ole yhdenmukaistettu EU:n tasolla, eikä niillä ole yhtenäistä maantieteellisten merkintöjen suojaa. Alalla sovelletaankin kansallisia oikeusvälineitä, minkä vuoksi tuotteiden oikeudellisen suojan laajuus vaihtelee eri puolilla Eurooppaa. Tällaisten tuotteiden tuottajat, jotka haluavat suojata maantieteellisen merkinnän kaikkialla EU:ssa, joutuvat varmistamaan, että se on suojattu erikseen joka jäsenvaltiossa. Tämä ei näytä olevan sisämarkkinoiden tavoitteiden mukaista.

Komissio tunnisti tämän epäkohdan vuoden 2011 tiedonannossaan *Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat*¹ ja ehdotti perusteellisen arvion tekemistä muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevista jäsenvaltioiden nykyisistä lainsäädäntökehyksistä ja niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin.

Vuonna 2012 tilattiin jatkotoimena selvitys muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta sisämarkkinoilla (*Study on geographical indication protection for non-agricultural products in the internal market*; jäljempänä 'vuoden 2013 selvitys')². Komission maaliskuussa 2013 julkistamassa selvityksessä katsotaan, että tuottajien hyödynnettävissä nykyään olevat kansallisen ja EU:n tason oikeusvälineet ovat riittämättömät. Komissio järjesti 22. huhtikuuta 2013 julkisen kuulemisen tarkoituksenaan tarkastella selvityksen tuloksia ja tarjota foorumi laaja-alaiselle keskustelulle muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tehokkaamman suojan tarpeesta unionitasolla. Monet kuulemiseen osallistuneista sidosryhmistä kannattivat selvityksessä esitettyä kehotusta paremman suojan takaamisesta muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille koko unionissa.

Vuoden 2013 selvityksen tulosten ja julkisen kuulemisen lopputuloksen perusteella komissio päätti jatkaa tilanteen analysoimista vihreän kirjan avulla. Tarkoituksena on kuulla kaikkia sidosryhmiä mahdollisimman laajalti siitä, esiintyykö EU:ssa tarvetta tehostaa muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa ja kuinka asiassa tulisi siinä tapauksessa edetä. Kaikkia asianosaisia pyydetään kommentoimaan tässä vihreässä kirjassa esiin otettuja seikkoja vastaamalla yksityiskohtaisiin kysymyksiin. Komissio ottaa kuulemisen tulokset huomioon ratkaistessaan, ovatko jatkotoimet aiheellisia EU:n tasolla.

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1405956149504&uri=CELEX:52011DC0287>

² Selvitys ei kata Kroatiaa, koska se toteutettiin ennen Kroatian liittymistä Euroopan unioniin.

I Maantieteellisten merkintöjen täysi hyödyntäminen: mahdolliset edut EU:n maantieteellisten merkintöjen suojan ulottamisesta muihin kuin maataloustuotteisiin

1. Maantieteelliset merkinnät unionissa: nykytilanne

1.1 Mikä on maantieteellinen merkintä?

Maantieteellinen merkintä on merkki, yleensä nimi, jolla varustetaan tiettyä maantieteellistä alkuperää olevat tuotteet, joiden ominaisuudet, erityispiirteet tai maine liittyvät olennaisella tavalla niiden alkuperäpaikkaan. Yleisimmin maantieteellinen merkintä sisältää kyseisten tuotteiden alkuperäpaikan nimen tai koostuu siitä. Tätä nimeä voivat käyttää yhteisesti kaikki asianomaisen alueen yritykset, jotka valmistavat kyseistä tuotetta määrättyllä tavalla. Champagne ja Prosciutto di Parma ovat esimerkkejä maailmankuuluista maantieteellisistä merkinnöistä.

Maantieteellisen merkinnän suojaamisella teollis- ja tekijänoikeutena on tarkoitus varmistaa tuottajille reilu kilpailu ja tarjota kuluttajalle luotettavaa tietoa tuotteen tuotantopaikasta ja/tai tuotantomenetelmästä sekä laadusta.³ Maantieteellisten merkintöjen suoja on avainasemassa perinne- ja laatutuotteiden sekä niihin liittyvien työpaikkojen ja taitotiedon säilyttämisessä. Siksi maantieteellisten merkintöjen suoja tukee pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja valmistajia. Maantieteelliset merkinnät korostavat ihmisen oman toiminnan sekä kulttuurin, maaperän ja luonnonvarojen välistä yhteyttä ja auttavat suojelemaan maineen ja laatuvaatimusten kaltaista aineetonta omaisuutta.

Lisäksi maantieteellisten merkintöjen suoja kannustaa investoimaan uusiin teknologioihin ja innovointiin tuotteiden kilpailukyvyn säilyttämiseksi samalla, kun ne pysyvät laadukkaina.

Maantieteellisillä merkinnöillä on erityispiirteitä, jotka erottavat ne muista teollis- ja tekijänoikeuksista: ne eivät tavallisesti ole jonkin yksittäisen tahon omaisuutta toisin kuin tavaramerkit tai patentit yleensä. Maantieteelliset merkinnät kuuluvat koko yhteisölle, siis kaikille tuottajille, joiden tuotteet ovat peräisin samalta rajatulta maantieteelliseltä alueelta ja kyseistä maantieteellistä merkintää varten vahvistetun tuote-eritelmän mukaisia.

1.2 Maantieteellisten merkintöjen suojan lainsäädäntökehys

1.2.1 Kansainvälinen lainsäädäntökehys

Maantieteellisten merkintöjen suojasta määrätään monissa Maailman henkisen omaisuuden järjestön WIPO:n hallinnoimissa kansainvälisissä sopimuksissa, erityisesti teollisoikeuden suojelemista koskevassa Pariisin yleissopimuksessa vuodelta 1883⁴ ja alkuperänimitysten suojaamisesta ja niiden kansainvälisestä rekisteröinnistä tehdyssä Lissabonin sopimuksessa⁵.

³ Maantieteellisellä merkinnällä suojattujen tuotteiden on kaikkien tuotteiden tavoin noudatettava EU:n nykyistä järjestelmää, joka koskee olennaisia vaatimuksia ja tuoteturvallisuusvaatimuksia, joilla varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, tuotteiden turvallisuus käyttäjien kannalta ja eräiden muiden, yleistä etua koskevien asioiden, kuten ympäristön tai energiatehokkuuden, suojelu.

⁴ Pariisin yleissopimuksessa viitataan yleisesti ”alkuperää osoittaviin merkintöihin tai nimityksiin” teollisoikeuden kohteina, mutta näitä käsitteitä ei määritellä siinä. Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat liittyneet Pariisin yleissopimukseen.

⁵ Kymmenen EU:n jäsenvaltiota on Lissabonin sopimuksen osapuolia. Seuraavat seitsemän ovat ratifioineet sen: Bulgaria, Italia, Portugali, Ranska, Slovakia, Tšekki ja Unkari. Kolme jäsenvaltiota – Espanja, Kreikka ja Romania – ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen mutta eivät ole ratifioineet sitä.

Lisäksi TRIPS-sopimuksen 22–24 artiklassa käsitellään maantieteellisten merkintöjen kansainvälistä suojaa WTO:ssa⁶.

Näiden kansainvälisten sopimusten ansiosta maantieteellisten merkintöjen suoja voidaan myöntää kaikenlaisille tuotteille, niin maataloustuotteille kuin muillekin. Sopimuksissa on kuitenkin merkittäviä eroja maantieteellisten merkintöjen suojan määritelmässä ja laajuudessa sekä niihin liittyvissä täytäntöönpanotoimissa ja muissa seikoissa.

1.2.2 EU:n lainsäädäntökehys

Maantieteellisten merkintöjen suojan voivat Euroopassa saada sekä maatalous- että muut tuotteet. Maataloustuotteet ja elintarvikkeet (kuten viinit ja väkevät alkoholijuomat) voivat saada yksinomaan unionitasolla myönnetyn yhtenäisen suojan. Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteelliset merkinnät on suojattu ainoastaan kansallisella ja alueella erinäisten kansallisten lainsäädäntökehysten mukaisesti.

1.2.2.1 EU-tason yhtenäinen suoja on rajattu maataloustuotteisiin ja elintarvikkeisiin

EU:n tasolla on vahvistettu yhtenäinen maantieteellisten merkintöjen suoja viineille (1970), väkeville alkoholijuomille (1989), maustetuille viineille (1991) sekä muille maataloustuotteille ja elintarvikkeille (1992). Näiden järjestelmien päätavoitteena on lisätä laatua, valikoimaa ja arvostusta kautta koko elintarvikeketjun, säilyttää kunkin alan perinteinen taitotieto ja edistää monipuolistumista ja työllisyyttä maaseutualueilla. Järjestelmiin kuuluvien tuotteiden suojatuilla nimillä saavat koko EU:ssa laajan yhtenäisen suojan yhden ainoan hakumenettelyn tuloksena. Koko EU:ssa oli huhtikuun 2014 loppuun mennessä rekisteröity 336 väkevien alkoholijuomien nimeä, 1 577 viinien nimeä ja 1 184 elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden nimeä. EU:n maantieteellisin merkinnöin varustettujen tuotteiden myyntiarvo oli vuonna 2010 arviolta 54,3 miljardia euroa, joka käsittää 11,5 miljardin euron vientimyynnin (15 prosenttia EU:n elintarvike- ja juomateollisuuden viennistä).

Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut maantieteellisen merkinnän olevan teollis- ja tekijänoikeus.⁷ Maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva EU:n järjestelmä on eksklusiivinen ja estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa erillisiä ja rinnakkaisia kansallisia tai alueellisia järjestelmiä (toisin kuin esimerkiksi tavaramerkkien kohdalla).⁸ Olemassa olevien kansallisten järjestelmien tehtävänä on säännellä EU:n maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä koskevan hakumenettelyn ensivaihetta ja varmistaa sen hallinnollinen

⁶ TRIPS-sopimuksen 22 artiklassa vahvistetaan maantieteellisen merkinnän määritelmä, ja siihen sisältyy WTO:n jäsenten yleinen velvoite säätää suojasta maantieteellisten merkintöjen harhaanjohtavan käytön ja epäreilua kilpailua merkitsevän käytön varalta. Siinä myös veloitetaan osapuolet kieltämään tai mitätöimään sellaisen tavaramerkin rekisteröinti, joka sisältää maantieteellisen merkinnän tai muodostuu sellaisesta, kun kyse on tavaroista, jotka eivät ole peräisin osoitetulta alueelta, tai jotka muodostuvat sellaisesta maantieteellisestä merkinnästä, mikäli merkinnän käyttö tavaramerkissä sellaisissa tavaroissa saataisi johtaa yleisöä harhaan alkuperän osalta. TRIPS-sopimuksen 23 artiklassa myönnetään viineille ja väkeville alkoholijuomille korkeatasoisempi suoja. Kyseisen artiklan 1 kohdassa määrätään ehdottoman suojan periaatteesta, jolla sopimuspuolet veloitetaan estämään sellaisten viinien tai väkevien alkoholijuomien maantieteellisen merkinnän rekisteröinti, jotka eivät ole peräisin asianomaiselta tuotantoalueelta, vaikka tuotteiden todellinen alkuperä osoitetaankin tai maantieteellistä merkintää käytetään käännöksenä taikka sellaisen ilmaisen yhteydessä kuten ”-laatuinen”, ”tyyppinen”, ”tyylinen”, ”jäljitelmä” tai vastaava. Viinien ja väkevien alkoholijuomien maantieteellisiä merkintöjä on suojeltava, vaikka suojatun nimen väärinkäyttö ei johtaisikaan kuluttajia harhaan.

⁷ Ks. asiassa C-3/91, Turrón de Jijona, annetun tuomion 37 kohta tai asiassa C-108/01, Prosciutto di Parma, annetun tuomion 64 kohta.

⁸ Ks. asiassa C-478/07, Budějovický Budvar, annetun tuomion 114 kohta.

täytäntöönpano (tekemällä virallisia tarkastuksia tuottajien vahvistamien tuote-eritelmien noudattamisesta ja valvomalla maantieteellisen merkinnän käyttöä markkinoilla).⁹

Euroopan komission hiljattain tilaamasta selvityksestä¹⁰ käy ilmi, että maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa säätelevää EU:n järjestelmää pidetään yleisesti erittäin onnistuneena. Se on tuonut kuluttajille ja tuottajille konkreettisia etuja: kuluttajat ovat esimerkiksi saaneet yksityiskohtaista tietoa ja laatutakuun ja tuottajat tasaisemman katetuoton ja enemmän näkyvyyttä, joka on usein seurausta osallistumisesta messuihin, pääsystä uusille kotimaan- ja/tai vientimarkkinoille sekä tuottajille suunnattujen myyminenestämisrahastojen ja investointituen paremmasta saatavuudesta. Maantieteellisten merkintöjen suoja auttaa myös pitämään yllä paikallista infrastruktuuria ja työllisyyttä erityisesti köyhemmillä alueilla, mikä koituu koko yhteiskunnan eduksi.

1.2.2.2 Muiden kuin maataloustuotteiden lainsäädäntöpuutteet vaihtelevat jäsenvaltioittain

Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä suojaavia jäsenvaltioiden säädöksiä ei ole vielä yhdenmukaistettu, vaan kansalliset lainsäädäntöpuutteet vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioittain. Määritelmissä, rekisteröintimenettelyissä ja -kustannuksissa, suojan laajuudessa sekä täytäntöönpanokeinoissa on merkittäviä eroja. Siksi muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan laajuus vaihtelee tuotteiden tuotantomaaan mukaan siten, että lähtötasona on TRIPS-sopimuksen mukainen perussuoja.

Muista kuin maataloustuotteista on säännelty kaikissa jäsenvaltioissa epäreilusta kilpailusta ja kuluttajien harhaanjohtamisesta annetulla lainsäädännöllä. Myös tavaramerkkilainsäädäntö voi tarjota jonkinasteisen suojan. Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan antavia *sui generis* -järjestelmiä on nykyään käytössä 15 jäsenvaltiossa¹¹. Ne käsittävät monentasoisia säädöksiä: tiettyjä käsiteollisuustuotteita (esim. keraamisia tuotteita) koskevia alueellisia tai kansallisia asetuksia, yksittäisiä tuotteita koskevia lakeja (esim. Solingen-veitset) taikka alueellisia tai kansallisia lakeja, joilla suojellaan kaikkia maantieteellisin merkinnöin varustettuja muita kuin maataloustuotteita.¹²

Kysymys:

1. Näettekö etuja tai haittoja muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille EU:n eri jäsenvaltioissa nykyään annetun suojan eri tasoissa ja toteutusvälineissä? Perustelkaa vastauksenne.

⁹ Ks. asiassa C-35/13, Felino, annetun tuomion 28 kohta.

¹⁰ Selvitys *Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)* on saatavissa osoitteesta http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en.htm.

¹¹ Belgia (Vallonia), Bulgaria, Espanja (Murcia), Kroatia, Latvia, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Saksa, Slovakia, Slovenia, Tšekki, Unkari ja Viro, ks. vuoden 2013 selvitys, s. 30.

¹² *Study on geographical indication protection for non-agricultural products in the internal market*, s. 29–73, http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/geo-indications/130322_geo-indications-non-agri-study_en.pdf

2. Mahdolliset taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset edut maantieteellisten merkintöjen suojan ulottamisesta muihin kuin maataloustuotteisiin koko EU:ssa

2.1 Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen taloudellinen potentiaali

EU:n maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaisesta järjestelmästä näyttäisi voivan koitua muiden kuin maataloustuotteiden tuottajille kaksi pääasiallista etua: Myynti voi kasvaa, kun laadun ja alkuperän takaaminen koko EU:ssa lisää tuotteiden erottuvuutta ja houkuttelevuutta,¹³ ja koko unioniin voidaan saada tehokkaampi ja yhtenäisempi suoja väärentämisestä ja jäljittelystä aiheutuvien tappioiden estämiseksi.

Maantieteellisten merkintöjen suoja voi koskea kaikenlaisia muita kuin maataloustuotteita ja niiden tuotantomenetelmiä matalan ja keskitason teknologian tuotteista (esim. Český křišťál eli böömiläinen kristalli) aina korkeamman teknologian tuotteisiin. Vuoden 2013 selvityksessä arvioitiin hiljattain, että maantieteellisin merkinnöin suojattujen muiden kuin maataloustuotteiden alalle Euroopassa on syntynyt suoraan ja välillisesti jopa 4,08 miljoonaa työpaikkaa.¹⁴ Valtaosa niistä on unionin köyhimmillä alueilla sijaitsevilla pk-yrityksissä.¹⁵ Kahdella kolmanneksella niistä alueista, joista maantieteellisin merkinnöin varustetut muut kuin maataloustuotteet ovat peräisin, köyhyys- tai työttömyysaste on yli 20 prosenttia.

Maantieteellisen merkinnän suojaa nauttivan muun kuin maataloustuotteen maineen ja/tai laadun takaaminen koko EU:ssa voi auttaa tuottajia hyödyntämään viranomaisten ylläpitämiä myyminen edistämistä rahastoja ja niiltä saatavaa investointitukea ja lisätä tuottajien osallistumista messuihin. Mahdollisuus päästä yhdenmukaistettuun EU:n laajuiseen maantieteellisten merkintöjen järjestelmään voi myös edistää järjestäytymistä ja parantaa tuottajajärjestöjen hoitamaa suojatun nimen hallinnointia.

Tunnettu maantieteellinen merkintä voi myös lisätä alkuperäpaikan tai -alueen tunnettuutta ja tuottaa kerrannaisvaikutuksia vaikkapa edistämällä matkailua¹⁶, messuja ja kulttuuritapahtumia ja niiden myötä luoda lisää työllistymismahdollisuuksia.¹⁷

Työllisyysvaikutusta, joka tuotteella on maantieteellisen merkintänsä ansiosta, ei yleensä saa siirrettyä muualle, sillä tuotteen valmistuksella on luontaiset yhteydet tiettyyn alueeseen. Sen vuoksi vaurauden kohentaminen tietynlaisilla alueilla myöntämällä maantieteellisen merkinnän suoja myös muille kuin maataloustuotteille voisi edistää työpaikkojen ja hyvinvoinnin säilymistä taloudellisesti haavoittuvilla alueilla.

¹³ Maantieteellinen merkintä on tärkeä tekijä myös siksi, että tuottajat voivat sen turvin ryhtyä toimittamaan tuotteitaan suurille vähittäismyymyjille ja hankkia asiakkaita niiden alueiden ulkopuolelta, joilla tuotteet perinteisesti ovat asiakkaiden tuntemia ja arvostamia. Koska kuluttajat ulkomaanmarkkinoilla mieltävät maantieteelliset merkinnät ulkopuolisen elimen tarkastaman tuotelaadun lisätakeena, maantieteellinen merkintä edistää tuottajien pääsyä uusille vientimarkkinoille.

¹⁴ Vuoden 2013 selvitys, s. 133.

¹⁵ Lähde: Eurooppalaiset köyhyys- ja työttömyystilastot NUTS 2 -tason alueiden osalta. Tämä koskee esimerkiksi Binchen pitsiä (dentelles de Binche, Belgia) tai Olho Marinhon mustaa keramiikkaa (louça de barro preto de Olho Marinho, Portugali).

¹⁶ Esimerkkinä voidaan mainita eurooppalainen keramiikkareitti, jolle Euroopan neuvosto antoi kulttuurireitin aseman toukokuussa 2012. Sen tarkoituksena on lisätä keramiikantuohtantoalueiden vetovoimaa kestävinä matkailukohteina.

¹⁷ Ks. *Geographical Indications, An introduction, WIPO*,
http://www.wipo.int/export/sites/www/freepublications/en/geographical/952/wipo_pub_952.pdf.

Kysymyksiä:

2. Voisiko muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tehokkaammalla ja yhdenmukaistetulla EU-tason suojalla olla edellä kuvaillun kaltaisia myönteisiä talousvaikutuksia sisämarkkinoilla?
3. Voiko tällaisella suojalla mielestänne olla haitallisia vaikutuksia EU:n talouteen?

2.2 Kuluttajahyödyt

Kuluttajat, jotka kiinnittävät huomiota tuotteiden maantieteelliseen alkuperään, arvostavat tuotteisiin kiteytyvää kulttuuria tai perinnettä tai ovat kiinnostuneita tuotteiden erityisominaisuuksista tai laadusta, voivat maantieteellisten merkintöjen ansiosta tehdä luotettavaan tietoon perustuvia, turvallisia valintoja.¹⁸ Maantieteellisten merkintöjen tarkoituksena on antaa kuluttajille, jotka sellaista arvostavat, varmuus siitä, että tuotteella on nimenomaan alkuperäpaikkansa ansiosta tietynlainen laatu, tietyt ominaispiirteet ja/tai tietty maine.

Maatalousalan maantieteellisiä merkintöjä koskevissa EU:n nykyisissä järjestelmissä ovat keskeisellä sijalla viralliset tarkastukset ja valvontajärjestelyt, joilla taataan, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut tuotteet ovat tuote-eritelmien mukaisia. Maantieteellisten merkintöjen suoja on keino estää suojatun nimen väärinkäyttö tuotemarkkinoilla. Tarkoituksena ei ole typistää tarjolla olevaa tuotevalikoimaa, vaan varata tietty nimitys tuotteille, jotka vastaavat tuote-eritelmiä ja joilla on selvä yhteys maantieteelliseen alkuperään. Maantieteellisten merkintöjen suoja ei estä muita tuottajia markkinoimasta samantyyppisiä tuotteita eri nimellä. Maantieteellisten merkintöjen päätarkoituksena on suojella kuluttajia, jotta nämä eivät tulisi hankkineeksi tuotteita, joilla ei ole sellaisia heidän toivomiaan ominaisuuksia ja piirteitä, joista he olisivat valmiit maksamaan enemmän.¹⁹

Kysymyksiä:

4. Katsotteko, että kuluttajille voisi olla hyötyä muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaistetusta EU-tason suojasta?
5. Voisiko sillä mahdollisesti olla kuluttajien kannalta kielteisiä vaikutuksia?

2.3 Maantieteellisten merkintöjen suojan tehostamiseen tähtäävien EU:n kansainvälisten pyrkimysten tukeminen

Luomalla EU:ssa muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhtenäinen suoja voidaan vaikuttaa myönteisesti myös kauppasopimusten neuvottelemiseen sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka haluavat varmistaa paremman suojan muiden kuin

¹⁸ Vuonna 2008 toteutetun Eurobarometer-tutkimuksen nro 298 mukaan 26 prosenttia kuluttajista kertoi olevansa kiinnostuneita muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden alkuperämaasta (mutta eivät maantieteellisistä merkinnöistä sinänsä). Sitä pidettiin neljänneksi tärkeimpänä tekijänä tuotteen hinnan, turvallisuuden ja brändin jälkeen.

¹⁹ Tuottajien on mielekästä investoida laatutuotteiden valmistukseen vain, jos kuluttajat ovat tietoisia tuotteiden laadusta. Jos yritys päättää tuottaa laatutuotteita, päätös kantaa hedelmää myöhemmin tuottajan tehtyä ensin pitkäaikaisen investoinnin vankan maineen luomiseen. Siksi vasta kuluttajien laatu-tietoisuus kannustaa yritystä investoimaan maineeseensa, minkä seurauksena se saa tuotteistaan korkeamman hinnan. Kuluttaja puolestaan saa laajan valikoiman laadukkaita ja turvallisia tuotteita.

maataloustuotteidensa maantieteellisille merkinnöille EU:ssa. Koska EU:lla ei ole yhdenmukaistettua ja johdonmukaista järjestelmää muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa varten, tilanne vaikuttaa sen valmiuteen käydä tästä asiasta kahdenvälisiä neuvotteluja ja saada tuotteidensa maantieteellisille merkinnöille parempi suoja kolmansissa maissa. Kolmansien maiden muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta EU:n markkinoilla on tullut yhä merkittävämpi tekijä monissa kahdenvälisissä neuvotteluissa unionin kauppakumppaneiden kanssa. Monilla näistä maista on huomattavan rikkaat perinteet tunnettujen käsiteollisuustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden alalla. Esimerkiksi Intia on suojannut tietyt sareja, silkkimaalauksia ja hartiahuiveja koskevat maantieteelliset merkinnät.

Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan yhtenäinen eurooppalainen järjestelmä voisi myös edistää maantieteellisten merkintöjen suojan tason parantamista koskevia EU:n neuvottelupyrkimyksiä monenvälisellä tasolla WTO:ssa. EU on pyrkinyt WTO:ssa Dohan kehitysohjelman neuvotteluissa siihen, että toistaiseksi ainoastaan viineille ja väkeville alkoholijuomille myönnetty korkeatasoinen suoja ulotettaisiin kaikkiin tuotteisiin.

Kysymys:

6. Olisiko muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaisesta EU-tason suojasta mahdollisesti hyötyä vai haittaa EU:n kauppasuhteille kolmansien maiden kanssa? Millaisia nuo hyödyt tai haitat voisivat olla?

2.4 Eurooppalaisten perinteiden, taitotiedon, kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden²⁰ ja kulttuuriperinnön säilyttäminen ja vaaliminen

Tyypilliset maantieteellisten merkintöjen saamisen edellytykset täyttävät muut kuin maataloustuotteet voivat parhaiten kilpailla markkinoilla aitoudellaan, muista erottuvalla laadullaan ja muilla kuluttajien arvostamilla ominaisuuksilla. Tällaisiin tuotteisiin kohdistuu jatkuvasti paineita niiden mainetta havittelevien, monesti heikkolaatuisempien tuotteiden taholta, joita myydään edullisemmin. Maantieteellisen merkinnän saamisen edellytykset täyttävät tuotteet voivat menestyä, jos kilpailu perustuu hyvän kauppatavan mukaisiin käytäntöihin. Jos jäljitelmät kuitenkin hyötyvät alkuperäistuotteiden maineesta, aitoudesta ja laatuodotuksista, koska niissä käytetään alkuperäistuotteen maineen perustana olevaa maantieteellistä nimeä, alkuperäistuotteiden valmistus saattaa viimein loppua ja ne katoavat kokonaan, kuten liettualaisen pellavateollisuuden on käynyt. Maantieteellisin merkinnöin varustetut tuotteet pitävät elossa arvokasta perinteistä taitotietoa, joka siirtyy sukupolvelta toiselle. Niiden tuotantomenetelmät ja oheistoiminnot merkitsevät paikallisyhteisölle pitkän ajan kuluessa luotua identifioitumiskohdetta. Tällaiset tuotteet pitävät yllä yhteistyöverkostoja, joita on syntynyt tuottajien kesken sekä tuottajien ja muiden paikallisten intressitahojen, kuten julkisten elinten ja matkailujärjestöjen välille, ja edistävät siten sosiaalisen pääoman karttumista omalla alueellaan. Merkittävä osa Euroopan historiallista, kulttuurista ja sosiaalista perintöä voi viime kädessä kärsiä, jos maantieteellisin merkinnöin varustetut tuotteet häviävät riittämättömän suojan seurauksena.

²⁰ Euroopan unioni on vuodesta 2006 ollut kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan Unescon yleissopimuksen osapuolena, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 167 artiklan mukaisesti unioni ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perussopimusten muiden määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

Kysymys:

7. Oletteko sitä mieltä, että muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaistettu EU-tason suoja auttaisi säilyttämään perinteistä kulttuuri- ja taideperintöä, joka ilmenee suojan saamisen edellytykset täyttävissä tuotteissa? Perustelkaa vastauksenne.
8. Voisiko suoja edistää sosiaalisen pääoman kertymistä kyseisillä tuotantoalueilla?

3. Muiden kuin maataloustuotteiden mahdollinen kelpoisuus maantieteellisten merkintöjen suojaan – ongelmia ja haasteita

Mitä vahvempi maantieteellisen merkinnän maine ja arvostus on, sitä todennäköisemmin kilpailijat pyrkivät hyötymään siitä väärinkäyttämällä sen suojaamaa nimeä sellaisten tuotteiden yhteydessä, jotka eivät ole peräisin tietyltä maantieteelliseltä alueelta ja/tai eivät vastaa kyseisen tuotenimen käytön edellyttämiä tuote-eritelmiä tai laatuominaisuuksia. Maantieteellisen merkinnän väärinkäyttö aiheuttaa sääntöjä noudattaville toimijoille tulonmenetyksiä ja pienentää heidän markkinaosuuttaan, mistä saattaa koitua heille mainevahinkoa ja ylimääräisiä oikeudenkäyntikuluja.

Vuoden 2013 selvityksestä käy ilmi, että 57,4 prosentissa tarkasteltuja tuotteita (n=94) on ilmoitettu merkittävistä ongelmista ja menetyksistä, jotka ovat seurausta niiden maantieteellisten merkintöjen väärinkäytöstä.²¹ Esimerkkejä:

- jäljitelmät, jotka ovat peräisin samasta maasta²², muista EU-maista²³ tai kolmansista maista, erityisesti Aasiasta²⁴,
- suojatun nimen ottaminen käyttöön aivan muiden tuotteiden yhteydessä, esimerkiksi epäaidon belgialaistyyppisen siniharmaan kalkkikiven nimittäminen ”belgialaiseksi kiveksi” (Pierre bleue de Belgique) tai turkkilaisen marmorin kauppaaminen nimillä ”Botticino Royal” ja ”The New Botticino”²⁵, tai
- suojatun nimen ottaminen käyttöön erityyppisten tuotteiden yhteydessä, esimerkiksi kiinalainen graniitti, intialainen liuskekivi ja muista maista peräisin oleva kalkkikivi, joista käytetään nimitystä ”Kastilia ja Leónin luonnonkivi”.²⁶

Oikeustoimiin ryhtyminen suojatun nimen loukkauksen vuoksi voi merkitä yhtiölle huomattavaa taloudellista raskautta. Esimerkiksi Český granát -tuottajille (Tšekin tasavalta) aiheutuu vuosittain arviolta 200 000 CZK:n (noin 7 770 euron) kustannukset loukkaustapausten viemisestä oikeuteen tai saattamisesta hallintoviranomaisten käsiteltäväksi, ja Solingen-merkinnän teollis- ja tekijänoikeuksien haltijalle²⁷ puolestaan noin 50 000 euron kustannukset vuodessa. Tehokkaan suojan varmistamisesta voi tilanteen mukaan aiheutua huomattavasti korkeampiakin kustannuksia.

²¹ Vuoden 2013 selvitys, s. 97.

²² Esim. Aubusson-kuvakudokset (Tapisserie d'Aubusson), Moustiers'n fajanssi (faïence de Moustiers) ja Bourgognen kivilaatat (Pierre de Bourgogne).

²³ Esim. italialaisjäljitelmät Bourgognen kivilaatoista ja romanialaisjäljitelmät Muranon lasista.

²⁴ Esim. Binchen pitsi (dentelles de Binche), Carraran marmori (Marmo di Carrara), Muranon lasi (Vetro di Murano), Horezun keramiikka sekä Kastilian ja Leónin luonnonkivi.

²⁵ Botticino on kaupunki Brescian maakunnassa Italiassa.

²⁶ Vuoden 2013 selvitys, s. 99.

²⁷ *Ibid*, s. 109.

Vuoden 2013 selvityksestä ilmenee, että tällaisilta loukkauksilta suojautuakseen tuottajat turvautuvat monenlaisiin strategioihin, kuten vastalausekirjelmät (esim. Harris tweed ja Schwarzwaldin käkikello), väärentämisen vastaiset kampanjat (esim. sveitsiläiset kellot), tavaramerkin rekisteröinti (esim. Vietri sul Maren perinteinen taidekeramiikka) tai oikeustoimiin ryhtyminen (esim. Derutan taidekeramiikka ja Muranon lasi).

Vuoden 2013 selvityksessä todetaan, että mainittujen toimien tuloksellisuus on kuitenkin monesti epävarmaa, sillä EU:ssa ei ole yhtenäisiä lainsäädäntöpuutteita muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa varten. Tästä syystä käytössä on monenlaisia järjestelmiä, jotka takaavat eriasteisen suojan ja täytäntöönpanon mutta eivät muodosta selkeää yleistä kehystä.

Kysymyksiä:

9. Voisiko muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaistettu EU-tason suojaa mielestänne auttaa tuottajia suojautumaan jäljitelmiltä ja väärinkäytöksiltä? Perustelkaa vastauksenne.
10. Kuinka kilpailevat tuottajat voivat suojautua maantieteellisen merkinnän liian laajalta hyödyntämiseltä?

4. Vaihtoehtoja yhdenmukaistetulle unionitason suojalle

Vuoden 2013 selvityksessä todettiin, että voimassa olevilla kansallisilla säädöksillä taataan tietty suojataso, kun niitä käytetään muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi EU:n tasolla.

Epäreilua kilpailua²⁸ ja kuluttajien harhaanjohtamista koskevassa lainsäädännössä, jota on annettu EU:n kaikissa jäsenvaltioissa, säädetään sopimattomista kaupallisista menettelyistä, mukaan lukien harhaanjohtavien tietojen antaminen tuotteen pääominaisuuksista, kuten sen maantieteellisestä alkuperästä.²⁹ Käytännössä tällainen lainsäädäntö muodostaa kuitenkin vain rajoitetun suojan muiden kuin maataloustuotteiden nimien väärinkäytöltä.

Lisäksi lainsäädännössä esiintyy yhä merkittäviä eroja jäsenvaltioittain. Säännösten täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat esimerkiksi eritasoiset kansalliset, alueelliset ja paikalliset elimet³⁰ (kuten Espanjassa) tai yksityiset kuluttajajärjestöt (kuten Saksassa), minkä vuoksi kustannuksissa, menettelyissä ja muotovaatimuksissa on eroja. Maissa, joissa

²⁸ Epäreilun kilpailun voitaisiin määritellä tarkoittavan kaikkia hyvän liiketavan sekä teollisen tai kaupallisen toiminnan vastaisia kilpailutekoja.

²⁹ Direktiivissä 2005/29/EY määritellään ne sopimattomat kaupalliset menettelyt, jotka on kielletty Euroopan unionissa ja muissa kolmessa ETA-valtiossa. Direktiivin 6 artiklassa korostetaan, että kaupallista menettelyä on pidettävä harhaanjohtavana, jos se sisältää virheellistä tietoa, joka harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa nimenomaan tuotteen pääominaisuuksien, kuten maantieteellisen tai kaupallisen alkuperän suhteen. Direktiivin 11 artiklassa säädetään oikeussuojakeinoista. Jäsenvaltioiden ja muiden ETA-valtioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot sopimattomien menettelyjen torjumiseksi. Näihin keinoihin on kuuluttava säännöksiä, joiden nojalla ne henkilöt tai tahot, joilla on oikeutettu etu (eli kuluttajat ja kilpailijat), voivat ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisten sopimattomien menettelyjen suhteen ja/tai saattaa ne hallintoviranomaisen käsiteltäväksi.

³⁰ Hallintoviranomaiset Bulgariassa, Italiassa, Kreikassa, Kyproksessa, Latviassa, Luxemburgissa, Portugalissa, Puolassa, Romaniassa, Saksassa, Sloveniassa, Suomessa ja Virossa ovat velvollisia tutkimaan vastaanottamansa valitukset. Valtaosalla toimivaltaisista viranomaisista on valtuudet valitusten hylkäämiseen erityyppisin perustein. Esimerkiksi Belgiassa 40 prosenttia kaikista valituksista hylätään rationalisointisista ja käsiteltäviksi otetaan vain ne, joissa on kyse merkittävistä taloudellisista tappioista.

valvonnasta vastaavat tällaiset elimet, ei vuoden 2013 selvityksen mukaan³¹ ole todettu esimerkkejä toimista muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi.

Selvityksestä ilmenee myös, että sopimattomia menettelyjä epäillessään tuottajat eivät useinkaan pane vireille siviilioikeudellista menettelyä, sillä kustannukset voivat nousta huomattaviksi ja näyttöä on usein vaikeata hankkia.³²

Tavaramerkin suojalla on myös rajoituksensa. Se antaa omistajalleen oikeuden kieltää kaikkia muita käyttämästä kyseistä tavaramerkkiä. Valitulla tavaramerkillä (esim. nimellä tai logolla) ei ole lainkaan yhteyttä itse tuotteisiin tai niiden alkuperään. Suojatun maantieteellisen merkinnän tarkoituksena sitä vastoin on antaa kuluttajille tae siitä, että tavara on tuotettu tietyllä paikkakunnalla ja että sillä on tietyt ominaisuudet juuri siksi. Tavaramerkki ei yleensä voikaan tarjota yhtä varmoja tietoja ja takeita kuin maantieteellinen merkintä.

Joissain tapauksissa maantieteellinen merkintä voi saada tietyn suojan tavaramerkkilainsäädännön nojalla, erityisesti yhteis- ja tarkastusmerkkien avulla. Yhteismerkit ovat tuottajaryhmän (esim. järjestön) yhteisomistuksessa, ja niitä voi käyttää useampi kuin yksi henkilö, kunhan nämä ovat kyseisen ryhmän jäseniä ja noudattavat sen vahvistamia sääntöjä. Tarkastusmerkin omistaa varmentamisesta vastaava oikeushenkilö, joka tarkastaa, että merkkiä käytetään sertifiointistandardien mukaisesti. Tavaramerkin käyttöä valvovalla sertifioijalla on yksinoikeus estää sen luvaton käyttö. Sertifioija ei yleensä voi itse hyödyntää tavaramerkkiä, mutta sitä saavat käyttää kaikki ne, jotka täyttävät sertifiointistandardit. Maantieteellisten merkintöjen suoja sisältää joitain tämäläisyyden suojan ominaisuuksia. Yleisessä tavaramerkkilainsäädännössä ei kuitenkaan säädetä etukäteen määritetyistä standardeista, varsinkaan yhteydestä tiettyyn maantieteelliseen alueeseen, ja tavaramerkin haltija saa täysin vapaasti määritellä sen käyttöä koskevat säännöt. Siksi yhteis- ja tarkastusmerkeistä puuttuvatkin maantieteellisten merkintöjen järjestelmälle keskeiset, takeita koskevat ominaisuudet.³³ EU:n nykyinen tavaramerkkijärjestelmä ei koske tarkastusmerkkejä, mutta maantieteellisiä merkintöjä käyttävät tuottajat voivat rekisteröidä tuotteensa nimen sen mukaisesti yhteisön yhteismerkkinä.

Tietyistä käsiteollisuustuotteista annetut alueelliset tai kansalliset säädökset koskevat useimmiten vain yhteisiä strategioita omaleimaisten paikallisten käsiteollisuustuotteiden menekin edistämiseksi tai niiden suojaamiseksi. Tuote-eritelmät onkin vahvistettu tuotekohtaisissa laeissa (esim. Solingen-veitset, Harris Tweed ja Bordado da Madeira, madeiralainen koruompelu). Koska teollisuudenalakohtaisia alueellisia ja kansallisia säännöksiä ei ole yhdenmukaistettu, niissä esiintyy huomattavia eroja ydinkysymyksissä, kuten maantieteellisen merkinnän määritelmässä, suojan laajuudessa, rekisteröintimenettelyissä, maksuissa, tarkastuksissa ja täytäntöönpanossa. Kansallisten säädösten antamalla suojalla voidaan sitä paitsi varmistaa ainoastaan se, että maantieteellistä merkintää noudatetaan asianomaisessa jäsenvaltiossa. Merkintä ei tuo suojaa koko EU:ssa eikä takaa suojan osalta yhtäläisiä toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla.

Kysymys:

11. Mitä mieltä olette muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen

³¹ Vuoden 2013 selvitys, s. 35.

³² Vuoden 2013 selvitys, s. 34–35.

³³ Ks. *Guide to geographical indicators linking products and their origins*. Daniele Giovannucci, Tim Josling, William Kerr, Bernard O'Connor, May T. Yeung (International Trade Centre).

II Vaihtoehdot maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi EU:n tasolla

Edellä kuvailtuja epäkohtia voidaan korjata unionin tasolla monin tavoin. Maantieteellisten merkintöjen paremman suojan pitäisi sopia yhteen nykyisten eurooppalaisten ja kansainvälisten lainsäädäntöpuitteiden kanssa ja vastata sekä talouselämän että sidosryhmien tarpeisiin. Maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen nykyjärjestelmä tarjoaa selvän vertailukohdan. Komissio pyrkii seuraavan osion avulla luotaamaan asianosaisten mielipiteitä useista tekijöistä, jotka on katsottu keskeisiksi muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan mahdollisen EU:n aloitteen laatimisen kannalta.

1. Suojan tavoitteet ja perusteet

Mahdollisten uusien toimenpiteiden tavoitteiden äärivaihtoehtoina olisivat TRIPS-sopimuksella käyttöön otettujen maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien vähimmäisvaatimusten täyttäminen ja lisäkritereiden vahvistaminen suojalle samaan tapaan kuin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevassa EU:n lainsäädännössä on tehty.

1.1 Erityyppiset merkinnät: nimet ja tunnukset

Nimi on yleisimmin käytetty merkintä viitattaessa tuotteeseen, joka täyttää maantieteellisen merkinnän suojan saamisen edellytykset. Varsin usein merkintä sisältää maantieteellisen alueen nimen (tietty maa, alue tai paikkakunta, esim. Herend³⁴), johon saatetaan yhdistää itse tuotteen nimi, esimerkiksi skotlantilainen tartaani³⁵ ja Aubusson-kuvakudokset ja -matot³⁶.

Maantieteellistä merkintää osoittava nimitys voi myös koostua muusta kuin maantieteellisestä nimestä, kunhan se kytkeytyy yksiselitteisesti alkuperäpaikkaan. Jos maantieteellisen merkinnän määritelmä ulotettaisiin tällaiseen nimeen, sen piiriin voisi kuulua enemmän tuotteita. Tähän ratkaisuun päädyttiinkin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevassa EU:n järjestelmässä, jossa esimerkiksi fetajuusto³⁷ ja espanjalainen kuohuviini cava³⁸ on suojattu maantieteellisinä merkintöinä.

³⁴ Tunnettu nimi, jota käytetään unkarilaisen Herendin kaupungin mukaan nimetyistä posliinisista astioista ja koriste-esineistä.

³⁵ ”Tartaani” on perinteinen skotlantilainen ruutukuosi, joka muodostuu erivärisistä ja -levyisistä radoista. Ks. <http://www.merriam-webster.com/dictionary/tartan>. Vuonna 1963 perustettu Scottish Tartans Society pitää rekisteriä kaikista tunnetuista tartaaneista, joita on noin 1 300.

³⁶ Aubussonin matot ovat Keski-Ranskassa Creusen departementissa Aubussonin ja Felletin kylissä käsin kudottuja lattianpäällysteitä.

³⁷ Kreikassa ei ole Feta-nimistä paikkakuntaa, mutta feta-merkinnälle on pitkään jatkuneen ja johdonmukaisen käytön tuloksena kehittynyt vahva yhteys juuston tuotantoalueeseen.

³⁸ Cavaa tuotetaan Kataloniassa, Kastilia ja Leónissa, Aragoniassa, Navarrassa, La Riojassa, Extremadurassa ja Valenciassa.

Toisena vaihtoehtona, jonka myötä järjestelmään voisi kuulua vielä enemmän tuotteita, on maantieteellisten merkintöjen suojan myöntäminen tekstiä sisältämättömille merkeille tai tunnuksille, jotka yhdistyvät yksiselitteisesti tiettyyn alueeseen, paikkakuntaan tai maahan, esimerkkinä jonkin maantieteellisen alueen ääriviivat.³⁹

Kysymyksiä:

12. Jos EU:n tasolla luodaan uusi järjestelmä, pitäisikö sen suojella muita kuin maantieteellisiä nimiä käsittäviä maantieteellisiä merkintöjä, jotka yhdistyvät yksiselitteisesti johonkin paikkaan?
13. Kuinka järjestelmällä voitaisiin siinä tapauksessa varmistaa, ettei suojalla ole vaikutusta muiden tuottajien oikeuksiin?
14. Pitäisikö tällaisen suojan käsittää myös maantieteellisen alueen ääriviivojen kaltaiset tunnukset? Millaiset edellytykset silloin pitäisi asettaa?

1.2 Mitkä merkinnät pitäisi jättää maantieteellisten merkintöjen suojan ulkopuolelle?

TRIPS-sopimuksessa säädetään useista mahdollisuuksista poiketa maantieteellisen merkinnän suojan varmistamista koskevasta vaatimuksesta. Esimerkkejä ovat yleisnimet⁴⁰, ristiriitatilanne aiempaan tavaramerkkiin nähden⁴¹ ja tiettyssä määrin myös tilanteet, joissa esiintyy samannimisiä maantieteellisiä merkintöjä⁴². Ilmaisua pidetään yleisnimenä, jos se on tietynlaisen tuotteen tai palvelun yleinen nimi (eikä niiden yksittäisesimerkki) asianomaisella alueella maassa, jossa suojaa haetaan. Esimerkiksi ilmaus *kölninvesi* tarkoittaa nykyään tietynlaista hajuvettä, oli se tuotettu Kölnin alueella Saksassa tai muualla. Samannimisillä maantieteellisillä merkinnöillä tarkoitetaan samalla tavoin kirjoitettuja tai äännettyjä merkintöjä, joilla kuitenkin yksilöidään eri paikoista, yleensä eri maista peräisin olevia tuotteita. Periaatteessa ei ole mitään syytä siihen, miksi ne eivät saisi olla voimassa samaan aikaan. Samanaikaiselle voimassaololle voidaan kuitenkin asettaa ehtoja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi.

³⁹ Tyypillinen esimerkki voisi olla (Yhdysvaltain) Floridan osavaltion muoto appelsiinien tunnuksena.

⁴⁰ TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 6 kohta: ”Mikään tässä luvussa ei vaadi soveltamaan siinä tarkoitettuja määräyksiä toisen jäsenen maantieteelliseen merkintään sellaisten tavaroiden ja palvelusten osalta, joihin liittyvä merkintä on identtinen sellaisen termin kanssa, joka on tavanomainen arkikielessä, kuten tavanomainen nimi sellaisille tavaroille tai palveluille asianomaisen jäsenen alueella. –”.

⁴¹ TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdassa määrätään, että milloin tavaramerkin rekisteröintiä on haettu tai se on rekisteröity vilpittömässä mielessä, taikka milloin oikeus tavaramerkkiin on saatu sen johdosta, että sitä on käytetty vilpittömässä mielessä ennen kuin maantieteellinen merkintä saa suojaa sen alkuperämaassa, niitä toimenpiteitä, joihin on ryhdytty maantieteellisiä merkintöjä koskevien TRIPS-sopimuksen määräysten täytäntöönpanemiseksi, sovelletaan ottaen huomioon, mitä on voimassa tavaramerkin rekisteröitävyydestä tai pätevyydestä taikka oikeudesta käyttää tavaramerkkiä sen perusteella, että sellainen tavaramerkki on identtinen tai samanlainen maantieteellisen merkinnän kanssa.

⁴² TRIPS-sopimuksen 23 artiklan 3 kohdassa määrätään seuraavaa: ”Tilanteessa, jossa viineille on useita samannimisiä maantieteellisiä merkintöjä, jokaiselle merkinnälle annetaan suojaa, ellei edellä olevan 22 artiklan 4 kohdan määräyksistä muuta johdu. Jokaisen jäsenen tulee päättää niistä käytännön ehdoista, joiden perusteella kyseessä olevat samannimiset merkinnät erotetaan toisistaan, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasapuolinen kohtelu ja se, että kuluttajia ei johdeta harhaan.”

TRIPS-sopimuksen 22 artiklan 4 kohdassa määrätään seuraavaa: ”Tämän artiklan edellisten kohtien määräyksiä sovelletaan maantieteellisiin merkintöihin, jotka vaikkakin ovat kirjaimellisesti ottaen tosia mitä tulee alueeseen, seutuun tai paikkakuntaan, josta tavarat ovat peräisin, synnyttävät yleisössä virheellisesti käsityksen, että tavarat ovat peräisin toiselta alueelta.”

Poikkeukset onkin otettu huomioon maataloustuotteiden maantieteellisistä merkinnöistä annetuissa EU:n asetuksissa⁴³. Niihin on lisätty muita poikkeuksia rekisteröintivaatimuksesta silloin, kun nimi on ristiriidassa kasvilajikkeen tai eläinrodun nimen kanssa⁴⁴ ja on omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen. Vaikka tällaiset tapaukset eivät ole todennäköisiä muiden kuin maataloustuotteiden yhteydessä, on ratkaistava kysymys siitä, onko muiden kuin maataloustuotteiden erityisyys peruste säätää TRIPS-sopimuksen mukaisten poikkeusten lisäksi vielä muista poikkeuksista.

Kysymys:

15. Onko mielestänne tarvetta säätää TRIPS-sopimuksessa määrättyjen poikkeusten lisäksi vielä muista poikkeuksista maantieteellisten merkintöjen suojaan? Perustelkaa vastauksenne.

2. Mihin maantieteellisten merkintöjen suojaa pitäisi soveltaa: monialainen vai alakohtainen tarkastelu?

Alakohtaisessa jaottelussa vahvistettaisiin omat säännöt eri tuoteluokille, esimerkiksi tuotteille, joiden raaka-aineilla on itsessään erityisen suuri merkitys (esim. kivi). Tällainen järjestelmä on nykyään voimassa unionitasolla maatalouden alalla (jossa viineille, väkeville alkoholijuomille, maustetuille viineille sekä maataloustuotteille ja elintarvikkeille on maantieteellisiä merkintöjä koskevat erilliset asetukset), mutta jaottelu näyttäisi johtuvan lähinnä historiallisista syistä. Monialaisessa tarkastelussa puolestaan vahvistettaisiin yleisellä tasolla järjestelmän keskeiset periaatteet, joita sitten sovelletaan kaikkiin tuoteryhmiin.

Kysymyksiä:

16. Onko muiden kuin maataloustuotteiden suojajärjestelmiä tarpeen eriyttää tuoteluokkien mukaan (alakohtainen tarkastelu)? Perustelkaa kantanne, jos vastauksenne on myöntävä.
17. Pitäisikö joitain tuotteita jättää maantieteellisten merkintöjen unionitasoisen suojan ulkopuolelle? Mitkä tuotteet?

3. Tuotteen ja alueen välinen yhteys

3.1 Kuinka vahva alueellisen yhteyden pitäisi olla?

Maantieteellisen merkinnän on osoitettava tavaran olevan peräisin tietystä maasta, tietyltä seudulta tai paikkakunnalta, ja tuotteen tunnetun laadun, maineen tai muun ominaisuuden johtuvan sen maantieteellisestä alkuperästä. Maantieteellistä merkintää käytetään kaupankäynnissä, jotta saadaan luotua yhteys tuotteen laadun, maineen tai muiden ominaisuuksien sekä alkuperäpaikan välille. Kyseisen tuotteen laadun, maineen tai muiden ominaisuuksien ja niiden määrätyn maantieteellisen alkuperän välillä on oltava erityinen syy-seuraussuhde, sillä nämä ominaisuudet ovat riippuvaisia tuotantopaikkakunnan luonnonoloista (tietyistä geologisista, hydrologisista sekä maaperä- ja ilmasto-oloista) ja/tai

⁴³ Esimerkiksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012 6 artiklan 1, 4 ja 3 kohta.

⁴⁴ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012 6 artiklan 2 kohta.

siitä, millä tavoin ihmisyhteisöt hyödyntävät näitä oloja (siis kyseisen alueen väestön luomasta taitotiedosta ja paikallisten erityisosaajien vuosien mittaan hankkimista taidoista).

Luonnollinen yhteys voi ilmetä eri tavoin. Esimerkiksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21. marraskuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1151/2012⁴⁵ säädetään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen kahdesta erityyppisestä maininnasta: ”suojattu maantieteellinen merkintä” (SMM) ja ”suojattu alkuperänimitys” (SAN). Niiden välinen ero perustuu siihen, kuinka voimakas yhteys tuotteella on kyseiseen maantieteelliseen alueeseen. Kun kyse on SMM-tuotteesta, yhden tuotantovaiheista – jalostuksen tai valmistuksen – on tapahduttava kyseisellä alueella, mutta raaka-aine voidaan tuoda muualta. SAN-tuotteen koko tuotantoprosessin on tapahduttava kyseisellä, rajatulla maantieteellisellä alueella, jolta myös raaka-aineiden on oltava peräisin. Luonnollinen yhteys, joka perustuu tarkoin määriteltyyn ranskalaiseen *terroir*-käsitteeseen⁴⁶, on erityisen vahva viinialalla, jossa kummankin maantieteellistä merkintää ilmaisevan merkin edellytyksenä on kaikkien tuotantovaiheiden toteuttaminen kyseisellä maantieteellisellä alueella. SAN-merkintä edellyttää, että rypäleet ovat sataprosenttisesti peräisin yksinomaan kyseiseltä alueelta; SMM-merkinnän edellyttämä prosenttiosuus on vähintään 85.

Yhteys tuotantoalueeseen voi soveltua myös muihin kuin maataloustuotteisiin. Esimerkiksi marmorin ja kiven kohdalla tämän yhteyden merkittävyys rinnastuu maataloustuotteilta edellytettävään luonnolliseen yhteyteen, joten edellä esitetyt muuttujat koskevat myös niitä. Mitä vahvempi tämä yhteys on, sitä uskottavampana ja aidompana tuote periaatteessa näyttäytyy kuluttajalle. Tiedetyt maantieteelliset merkinnät voivat kuitenkin perustua luonnonolojen sijaan kokonaan ihmispanokseen tai maineeseen. Vuoden 2013 selvityksen mukaan vain harvat muut kuin maataloustuotteet, jotka täyttävät maantieteellisten merkintöjen suojan saamisen edellytykset, vastaisivat tiukkoja SAN-vaatimuksia.⁴⁷

Kysymyksiä:

18. Kuinka vahva pitäisi muiden kuin maataloustuotteiden ja niiden alkuperäpaikan välisen yhteyden olla, jotta ne voisivat saada maantieteellisten merkintöjen suojan jonkinlaisessa uudessa järjestelmässä?
19. Pitäisikö uudessa järjestelmässä sallia muiden kuin maataloustuotteiden ja niiden alkuperäpaikan välillä kaksi erityyppistä yhteyttä (joista toinen on vahvempi)?
20. Pitäisikö säännöissä olla eroja erityyppisten tuotteiden kohdalla? Perustelkaa näkemyksenne.

3.2 Laatu ja tuote-eritelvät

Maantieteellisen merkinnän päätarkoituksena on toimia kuluttajille laatusitoumuksena ja taata tuottajille yhtäläiset toimintaedellytykset. Maantieteellisten merkintöjen suojan myöntämisyjärjestelmä edellyttääkin tuotteelle ominaisten pääpiirteiden ja sen tuotantoprosessin määrittämistä. Maataloustuotteiden maantieteellisistä merkinnöistä annetun

⁴⁵ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁴⁶ *Terroir* on ranskankielinen viininviljelyalan käsite, jolla tarkoitetaan viinin ominaispiirteiden liittymistä rypäleiden kasvupaikan ominaisuuksiin.

⁴⁷ Vuoden 2013 selvitys, s. 298.

EU:n lainsäädännön mukaan tuottajien on rekisteröintiä hakiessaan toimitettava kaikki tiedot, joita tarvitaan tuotteen, sen tuotantomenetelmän ja siihen liittyvän maantieteellisen alueen kuvaamisessa. Tuote-eritelmä on ratkaiseva tekijä haettaessa maantieteellisen merkinnän suojan rekisteröintiä.

Vaatus tuotteen ominaisuuksien kuvauksesta takaa tasaisen tuotelaadun, mutta ei edellytä tiettyä laatutasoa. Se voidaan taata ainoastaan vaatimalla tietty vähimmäislaatutaso. Tarkoituksenmukaisen laatuviitearvon määrittäminen ei silti ehkä sovi kaikkiin tuotteisiin, ja tietyn laatutason asettaminen edellyttää harkintavaltaa.

Maantieteellisten merkintöjen tuoma lisäarvo perustuu kuluttajan luottamukseen. Järjestelmän on taattava kuluttajalle, että maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet, tietty laatu tai maine säilyy suojan koko voimassaoloajan. Koko EU:ta koskevassa maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen järjestelmässä on tätä varten otettu käyttöön monia vaatimuksia rekisteröinnin jälkeisistä tarkastuksista sen varmistamiseksi, että tuotteet vastaavat tuote-eritelmiä ja niiden nimiä käytetään markkinoilla asianmukaisesti. Yleensä tarkastukset tekee nimetty viranomainen tai tehtävään valittu, sertifioitu yksityinen elin. Erityisominaisuuksia ja laatua ei kuitenkaan pidä määrittää liian rajoittavasti. Liian yksityiskohtainen kuvaus saattaa hillitä tuoteinnovointia, ja vaikka perinteisissä tuotteissa ei tapahdukaan muutoksia kovin tiuhaan, ne kuitenkin kehittyvät tuotantoprosessien ja -tekniikkojen edistyessä. Painopisteen on oltava laadussa, jolloin luovuus pääsee toimimaan vuorovaikutuksessa perinteisen taitotiedon kanssa. Esimerkiksi muotoilija Carlo Scarpa teki 1940-luvulla kiinteätä yhteistyötä lasinpuhaltajamestarien kanssa kehittääkseen urauurtavia menetelmiä, jotka kuuluvat nykyään olennaisesti Muranon (Vetro di Murano) lasiperinteeseen.

Kysymyksiä:

21. Olisiko laatuohjeisto toimiva keino muiden kuin maataloustuotteiden kohdalla?
22. Kuinka sellainen voitaisiin määritellä?
23. Onko mielestänne syytä tarkastaa, että maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet, laatu ja alkuperä säilyvät suojan koko voimassaoloajan? Perustelkaa näkemyksenne.
24. Miten tuotteen erityisominaisuudet olisi määriteltävä, jotta voitaisiin innovointia rajoittamatta varmistaa, että laatu ja maantieteellinen alkuperä vastaavat vaadittuja standardeja?

3.3 Tuotteen maine

Maantieteellisestä alkuperästä johtuvaa mainetta voitaisiin käyttää perusteena tietyn laadun tai tuotteen luontaisen ominaisuuden ohella tai sen vaihtoehtona. Tällöin maantieteellisten merkintöjen suoja voitaisiin ulottaa ainoastaan tuotteisiin, jotka ovat jo saavuttaneet tietyn maineen kuluttajien keskuudessa. Tällainen ratkaisu kuitenkin saattaisi epäedulliseen asemaan uudet tai kehitteillä olevat tuotteet, joilla ei itsellään ole vielä minkäänlaista mainetta.

Kysymyksiä:

25. Pitäisikö muilta kuin maataloustuotteilta vaatia ”laatua, mainetta ja muita ominaisuuksia”, jotta ne voisivat saada maantieteellisen merkinnän suojan? Mitä näistä tekijöistä pitäisi vaatia, jos ei kaikkia? Perustelkaa vastauksenne.

26. Mitä tuote-eritelmaan pitäisi sisältyä? Pitäisikö asettaa vähimmäisvaatimuksia, jotka voisivat koskea esimerkiksi tarkastusten tiheyttä, tuotteiden valintamenettelyä ja eri tuotanto- ja jakeluvaiheisiin osallistuvia tahoja?

4. Keinoja suojan tehostamiseksi

4.1 Kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistaminen

Maantieteellisiä merkintöjä koskevien kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistaminen tarkoittaisi sitä, että merkintöjä varten on luotava järjestelmä niissä muutamissa jäsenvaltioissa, joissa sellaista ei vielä ole. Jotta maantieteellisiä merkintöjä voitaisiin tosiasiaassa suojata, tietyn merkinnän on saatava suoja koko sisämarkkinoilla, jottei kuluttajille aiheutuisi sekaannusta siitä, että eri jäsenvaltioista peräisin olevista erilaisista tuotteista käytetään samanlaisia merkintöjä.

Näin ollen yhdenmukaistaminen edellyttää maantieteellisten merkintöjen keskinäistä tunnustamista ja suojaa päällekkäisyyksien välttämiseksi. Sitä varten jäsenvaltioiden on pystyttävä tunnistamaan mahdollisesti ristiriitatilanteen aiheuttavat maantieteelliset merkinnät, myös vieraskieliset. Tämä saattaa osoittautua hankalaksi varsinkin, jos käytössä ei ole ylikansallista vastaväitemenettelyä. On myös luotava järjestely eri jäsenvaltioista olevien tuotteiden samanlaisista merkinnöistä syntyvien ristiriitatilanteiden ratkaisemista varten.

Maantieteellisten merkintöjen suojan soveltamisen ja täytäntöönpanon yhtenäinen toteuttaminen edellyttää varsin pitkälle menevää menettelyjen yhdenmukaistamista, joka käsittää täytäntöönpanosäännökset. Tätä vaihtoehtoa harkittiin aikanaan maatalouspolitiikan alalla, mutta se hylättiin, ja maantieteellisten merkintöjen yksinomainen unionitason suoja toteutettiin asetuksin.

4.2 Yhteisen järjestelmän luominen koko unioniin

Jäsenvaltioiden kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistamisen sijaan voitaisiin luoda unionin laajuinen yhteinen järjestelmä. Tällöin koko sisämarkkinoilla toimisi yhtenäinen järjestelmä ja palvelun tarjonta sujuisi tehokkaammin keskitettyjen palvelupisteiden kautta, mikä mahdollistaisi suojan toteutumisen koko unionissa.

Jos yhteinen järjestelmä otetaan käyttöön, on ratkaistava se, pitäisikö maantieteellisten merkintöjen nykyisten kansallisten suojajärjestelmien jatkaa toimintaansa uuden unionitasoisen järjestelmän rinnalla. Tämän kaltaisia rinnakkaisjärjestelmiä on jo olemassa, esimerkiksi tavaramerkkialalla ja tulevaisuudessa myös patenttialalla. Niiden periaatteena on tarjota välinevalikoima, jolloin käyttäjät saavat valita tarpeitaan vastaavan suojan tason ja laajuuden.

Yksinomainen unionitason järjestelmä olisi yksinkertaisempi, mutta se tarkoittaa myös, että vaikka nimi olisi kaupallisesti merkityksellinen vain yhdessä jäsenvaltiossa tai yhden jäsenvaltion yhdellä alueella, sen suoja pitäisi silti ulottaa myös kaikkiin muihin jäsenvaltioihin.

Rinnakkaisjärjestelmiä sovellettaessa niiden kitkaton toiminta edellyttää erinäisiä suojatoimenpiteitä. Kansallisia lainsäädäntöjä on esimerkiksi jossain määrin yhdenmukaistettava niiden toimiessa vuorovaikutussuhteessa unionin oikeuden kanssa.

Mahdolliselta kitkalta voidaan välttyä ottamalla käyttöön yksinomainen ja perinpohjainen unionitason järjestelmä, joka vastaa maatalousalalla nykyään sovellettavaa järjestelmää. Koska koko EU:n käsittävää suojaa ei silloin myönnettäisi kansallisella tasolla, olisi sovittava jo olemassa olevia kansallisia maantieteellisiä merkintöjä koskevista siirtymäjärjestelyistä.

Kysymyksiä:

27. Riittäisikö kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistaminen takaamaan muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen toimivan suojan koko sisämarkkinoilla, vai tarvitaanko mielestänne unionin laajuinen yhteinen suojajärjestelmä?
28. Jos kannatatte yhteistä järjestelmää, pitäisikö kansallisia suojajärjestelmiä (eli nykyisiä kansallisia *sui generis* -säädöksiä) yhä soveltaa niiden rinnalla? Perustelkaa näkemyksenne.

5. Rekisteröinti

Maantieteellisiä merkintöjä voitaisiin periaatteessa suojella ilman, että niitä tarvitsee rekisteröidä. Jos rekisteröintipakkoa ei ole, ei myöskään tarvita hallinnollisia menettelyjä suojan myöntämistä varten. Maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmä ilman rekisteröintipakkoa on käytössä yhdessä jäsenvaltiossa (Latviassa) ja myös Sveitsissä, jonka lainsäädäntö sisältää erityisiä toimia ja rangaistuksia kuluttajien suojaamiseksi rekisteröimättömien maantieteellisten merkintöjen harhaanjohtavalta käytöltä.

Ilman rekisteröintijärjestelmää ei myöskään ole julkista rekisteriä, josta voisi etsiä jo olemassa olevia suojattuja nimiä ja niiden omistajia. Siitä saattaa aiheutua oikeudellista epävarmuutta suojan olemassaolosta tai laajuudesta. Se voi myös hankaloittaa myönnetyn suojan täytäntöönpanoa. EU-tason rekisteröintimenettely voisi noudatella maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevia järjestelmiä (joita varten on jo unionitason rekisteröintijärjestelmä). Näin saataisiin erimielisyyksien sattuessa suurempi varmuus erityisesti täytäntöönpano-oikeuksista. Järjestelmä, johon kuuluu rekisteröintimenettely, edellyttäisi tietenkin, että yhtiöt hoitavat menettelyyn liittyvät hallintotehtävät (kuten hakemusten jättämisen, vastaväitteet ja mahdolliset maksut). Siitä aiheutuu hallintokuluja. Lisäkuluja syntyy myös maantieteellisen merkinnän myöntämisen jälkeisestä hallinnoinnista (esim. täytäntöönpanosta ja oikeudenkäynneistä).

5.1 Jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävät EU:n rekisteröintijärjestelmässä

Jos rekisteröintijärjestelmästä sovitaan, seuraavaksi on päätettävä rekisteröintimenettelyjen luomisesta. Maantieteellisten merkintöjen rekisteröintihakemuksia tarkasteltaessa on otettava huomioon kyseisen alueen tai paikkakunnan tilanne (esimerkiksi paikallisten raaka-aineiden ja perinteiden erityispiirteiden tuntemus). Nämä tehtävät voi olla vaikeata jättää pelkästään EU:n yhteiselle keskuselimelle. Jos paikallisten asiantuntijoiden kuitenkin annetaan yksin

päättää, kuinka suojan myöntämistä koskevien ehtojen täyttyminen tarkastetaan, vaarana on toisistaan poikkeavien paikallisten käytäntöjen syntyminen. Se saattaisi olla haitaksi koko järjestelmän yhtenäisyydelle ja uskottavuudelle.

Maataloustuotteiden kohdalla ongelmaan toi ratkaisun kaksivaiheinen järjestelmä, jossa keskusviranomainen antaa tarkastelun tämän osan niiden kansallisten viranomaisten tehtäväksi, jotka ovat lähimpänä kyseisiä inhimillisiä tekijöitä ja maantieteellistä ympäristöä. Tässä mallissa erotetaan selvästi toisistaan keskusviranomaisen tarkastettaviksi kuuluvat unionin laajuiset yhteiset perusteet ja paikallisviranomaisten tarkastettaviksi jätettävät paikalliset erityispiirteet.

5.2 EU:n rekisterin hallinnointi

Maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevaa unionin laajuista rekisteriä hallinnoi nykyään Euroopan komissio. Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä sisältävän vastaavanlaisen rekisterin hallinto voitaisiin hoitaa samalla tavoin tai siirtää perustettavalle tai jo olemassa olevalle EU:n virastolle.

Kysymyksiä:

29. Jos luodaan uusi järjestelmä, pitäisikö siihen kuulua rekisteröintimenettely muiden kuin maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi?
30. Katsotteko, että maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin sisältävän järjestelmän kustannukset ylittävät rekisteröinnin sisältämättömästä järjestelmästä aiheutuvat kustannukset?
31. Pitäisikö rekisteröintimenettelyyn kuulua jokin kansallinen tehtävä, kuten sen tarkastaminen, vastaako tuote muun muassa tuote-eritelmää sekä maantieteellistä aluetta, laatua ja mainetta koskevia vaatimuksia?

5.3 Menettelyn sisältö

5.3.1 Hakijat

Jos aiotaan ottaa käyttöön menettely maantieteellisten merkintöjen rekisteröimiseksi koko unionissa, on ensimmäiseksi päätettävä, kenellä pitäisi olla oikeus hakea suojaa.

Nykyiselle maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen unionitason järjestelmälle on ominaista se, että tuottajaryhmä (tai poikkeustapauksessa yksi ainoa tuottaja) saa jättää hakemuksia EU:ssa tai sen ulkopuolella sijaitseviin alueisiin liittyvän suojatun nimen rekisteröimiseksi. Ei ole perusteltuja syitä siihen, miksi muiden kuin maataloustuotteiden kohdalla pitäisi toimia toisin.

Vuoden 2013 selvityksen tuloksista kuitenkin käy ilmi, että joissain jäsenvaltioissa maantieteellisten merkintöjen suojaa voivat hakea kauppakamarit, paikallisyhteisöt, julkiset elimet ja kuluttajajärjestöt.⁴⁸ Sallimalla kuluttajajärjestöjen ja julkisten elinten hakea

⁴⁸ Vuoden 2013 selvitys, s. 302.

maantieteellisten merkintöjen suojaa voidaan vahvistaa tuote-eritelmiin liittyviä laatunäkökohtia. Tuottajien on kuitenkin oltava suoraan mukana tuotantoprosessiinsa sovellettavien sääntöjen laadinnassa.⁴⁹

Kysymyksiä:

32. Jos luodaan uusi järjestelmä, pitäisikö tuottajien ja tuottajajärjestöjen olla ainoita, jotka saavat hakea muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa, vai pitäisikö myös muiden elinten saada jättää hakemuksia? Mitkä elimet tulisivat siinä tapauksessa kyseeseen?
33. Pitäisikö yksittäisten tuottajien myös saada jättää hakemuksia?

5.3.2 Maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin vastustaminen

Järjestelmän uskottavuuden ja oikeusvarmuuden kannalta tuntuisi tärkeältä, että asianosaiset saavat esittää vastaväitteitä merkinnän rekisteröinnistä maantieteellisenä merkintänä. Vastaväitemenettelyllä voitaisiin alkuun pyrkiä varmistamaan, että maantieteellinen merkintä on vaatimusten mukainen (esimerkiksi ei yleisnimi) eikä myönnettävä suoja vaaranna olemassa olevia oikeuksia (kuten samannimisiä maantieteellisiä merkintöjä ja tavaramerkkejä). EU:n nykyisen maatalouslainsäädännön mukaan vastaväitteitä saavat esittää jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet muun kuin sen jäsenvaltion alueelle, josta käsin maantieteellistä merkintää koskeva hakemus on tehty, tai asuvat siellä.⁵⁰

Kysymys:

34. Jos luodaan uusi järjestelmä, pitäisikö siihen mielestänne sisältyä vastaväitemenettely, johon voivat turvautua maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevissa säännöissä tarkoitettujen kaltaiset asianosaiset?

5.3.3 Maksut

Tavaramerkkien ja patenttien rekisteröinti on eri puolilla maailmaa yleensä maksullista, ja vuoden 2013 selvityksen mukaan yhdeksän kansallista viranomaista perii maksuja maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnistä.⁵¹ Maksuja perivien maiden lukumäärä nousi kymmeneen Kroatian liittyttyä Euroopan unioniin. Maksujen avulla voidaan kattaa maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin hallintokustannuksia ja rajata rekisteröintipyynnöt koskemaan vain vakavasti otettavia ja vakaalla pohjalla olevia liiketoimintahankkeita. Toisaalta maksut voivat saada erityisesti pienet tuottajaryhmät luopumaan järjestelmän käytöstä. Maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti unionitasolla on tällä hetkellä maksutonta.⁵²

⁴⁹ *Ibid*, s. 303.

⁵⁰ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 1 kohta.

⁵¹ Ks. vuoden 2013 selvityksen liite I.

⁵² Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kohdalla jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus periä maksu kattaakseen järjestelmistä jäsenvaltioissa aiheutuvat hallinnointikulut (asetuksen (EU) N:o 1151/2012 47 artikla).

Kysymyksiä:

35. Pitäisikö muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen EU-tason suojaamisesta rekisteröinnillä periä maksu?
36. Minkä suuruista rekisteröintimaksua pidätte kohtuullisena?

6. Suojan laajuus

6.1 Myönnetty suojan taso

Jotta tavoiteltuihin tuloksiin päästäisiin, myönnettävän oikeudellisen suojan on tarjottava kunnollinen suoja monenlaisilta toimintatavoilta ja käytännöiltä, joista voi olla haittaa maantieteellisen merkinnän haltijalle ja kuluttajalle. Suoja ei kuitenkaan saa merkitä perusteetonta estettä kilpailulle sisämarkkinoilla.

TRIPS-sopimuksessa määrätään kahdesta erityyppisestä suojasta: yleisestä järjestelmästä, jossa asetetaan kaikenlaisia tuotteita koskevat vähimmäisvaatimukset (22 artikla), ja yksinomaan viinejä ja väkeviä alkoholijuomia koskevasta erillisestä järjestelmästä, joka tarjoaa korkeatasoisemman suojan (23 artikla).

TRIPS-sopimuksen 22 artiklassa määrätään WTO:n jäsenten yleisestä velvoitteesta säätää suojasta maantieteellisten merkintöjen harhaanjohtavaa käyttöä ja epäreilua kilpailua merkitsevää käyttöä vastaan. EU on jo myöntänyt maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille paljon korkeatasoisemman suojan. Muiden kuin maataloustuotteiden erilaista kohtelua olisikin vaikeata perustella, jos niitä varten luodaan uusi järjestelmä. Tällä voisi myös olla kielteinen vaikutus siihen EU:n strategiaan, jolla pyritään takaamaan unionin maantieteellisille merkinnöille parempi suoja kolmansissa maissa.

TRIPS-sopimuksen 23 artiklassa kuitenkin määrätään paljon korkeatasoisemmasta suojasta ja edellytetään, että WTO:n jäsenet estävät käyttämästä maantieteellisiä merkintöjä sellaisista viineistä ja väkevista alkoholijuomista, jotka eivät ole peräisin kyseisen maantieteellisen merkinnän osoittamasta paikasta, vaikka tuotteiden todellinen alkuperä osoitettaisiinkin tai vaikka maantieteellistä merkintää käytetään käännöksenä tai sellaisen ilmaisun yhteydessä kuin ”-laatuinen”, ”tyyppinen”, ”tyylinen” tai ”jäljitelmä”. Viinien ja väkevien alkoholijuomien maantieteellisiä merkintöjä on suojattava, vaikka kuluttajat eivät niiden väärinkäytön vuoksi tulisiakaan johdetuiksi harhaan.

Tämänkaltaisen lisäsuoja toisi huomattavia etuja muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä käyttäville tuottajille. Nämä hyötyisivät myös sellaiselle nimelle myönnetystä suojasta, jota käytetään käännöksenä kaikilla unionin virallisilla kielillä tai jonka yhteydessä esiintyy sellainen ilmaisu kuin ”-laatuinen” tai ”tyyppinen”. Vaarana kuitenkin on tuottajien välisten riitojen lisääntyminen, sillä ristiriitatilanteita saattaisi syntyä maantieteellisen nimen käyttöoikeuden lisäksi myös sen käyttämisestä käännöksenä ja tiettyjen ilmausten yhteydessä.

Kysymyksiä:

37. Kuinka laaja suoja muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille pitäisi myöntää koko EU:ssa?
38. Pitäisikö muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille myönnetyn suojan vastata maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille unionitasolla jo

6.2 Maantieteellisiä merkintöjä koskevien oikeuksien seuranta ja niiden täytäntöönpanon valvonta

Maantieteelliset merkinnät ovat oikeudellisesti erityislaatuisia teollis- ja tekijänoikeuksia, sillä ne eivät ole ensisijaisesti yksilön yksityisomaisuutta, vaan kuuluvat etukäteen määritettyjä tuote-eritelmiä noudattavien tuottajien koko yhteisölle, ja niillä on yhteys tiettyyn tuotantoalueeseen. Ne voivat myös ilmentää tiettyjä, koko yhteisölle elintärkeitä arvoja, kuten paikallisia perinteitä ja paikallista kulttuuriperintöä. Siksi viranomaiset usein tukevatkin maantieteellisiä merkintöjä käyttäviä paikallisia tuottajia näillä olevien oikeuksien seurannassa ja täytäntöönpanon valvonnassa. EU:ssa on esimerkiksi luotu maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen oma-aloitteinen suojamenettely, joka velvoittaa viranomaiset ottamaan käyttöön järjestelmän lakisääteisten vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi ja järjestelmän kitkattoman toiminnan varmistamiseksi. Tällaisen järjestelmän käyttöönotto myös muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kohdalla synnyttäisi kuitenkin viranomaisille lisävelvoitteita ja aiheuttaisi niille kustannuksia.

Kysymys:

39. Millaista järjestelmää suosisitte muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin liittyvien oikeuksien seuranta ja täytäntöönpanon valvontaa varten: yksinomaan yksityistä, yksinomaan julkista vai näiden kahden yhdistelmää? Perustelkaa valintanne ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon oikeuksien täytäntöönpanon valvonnan vaatimien toimien tehokkuus sekä kustannukset.

6.3 Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan kesto

Hyvin pitkään jatkuva patenttien ja mallien kaltaisten teollis- ja tekijänoikeuksien monopoli ei palvele yhteiskunnan etuja, minkä vuoksi niiden oikeudellinen suoja on määräaikainen. Tämä ei näytä koskevan tiettyjä nimiä suojaavia tavaramerkkejä ja maantieteellisiä merkintöjä. Rekisteröity yhteisön tavaramerkki on esimerkiksi voimassa kymmenen vuotta hakemuksen jättämisajankohdasta ja uusittavissa rajoituksetta kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Maataloustuotteiden yhtenäisillä maantieteellisillä merkinnöillä – joiden perusteena on alueellisen ja paikallisen perinnön, perinteiden ja taitotiedon säilyttäminen – on rajaton suoja, jota ei tarvitse uudistaa. Useimmissa jäsenvaltioissa, jotka ovat luoneet muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi *sui generis* -järjestelmän, on myös säädetty rajattomasta suojasta, jota ei ole tarpeen uudistaa.

Kysymys:

40. Pitäisikö muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojan keston olla rajaton vai määräaikainen uusimismahdollisuuden kera? Jos ehdotatte määräaikaista kestoa, kuinka pitkä sen pitäisi olla?

7. Rekisteröinnin jälkeen

7.1 Suojan peruuttaminen

Voi esiintyä tilanteita, joissa myönnetyn suojan on päätyttävä, vaikka maantieteellisen merkinnän suoja olisikin myönnetty toistaiseksi tai vaikka määrätty aika ei olisi vielä kulunut umpeen. Kuten maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kohdalla, tällainen tilanne voi syntyä silloin, kun tuotteet eivät täytä niitä koskevan eritelmän mukaisia edellytyksiä tai kun jonkin maantieteellisen merkinnän mukaista tuotetta ei saateta markkinoille huomattavan pitkään aikaan.⁵³ Peruuttamismenettelyn voisi hoitaa rekisteröinnistä vastaava elin tai vaihtoehtoisesti suoraan tuomioistuin. Menettely toisi yhden valvontatason lisää ja lisäisi mahdollisen uuden järjestelmän yleistä uskottavuutta. Se saattaisi kuitenkin aiheuttaa oikeuksien haltijoiden kannalta oikeudellista epävarmuutta ja lisätä menettelystä vastaavan elimen kustannuksia.

Kysymyksiä:

41. Pitäisikö maantieteellisen merkinnän peruuttamisen olla mielestänne mahdollista rekisteröinnin jälkeen?
42. Millä taholla pitäisi olla oikeus pyytää maantieteellisen merkinnän peruuttamista?
43. Jos luodaan uusi järjestelmä, pitäisikö siihen sisällyttää peruuttamismenettely samoin ehdoin kuin maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevassa järjestelmässä?

7.2 Mahdolliset ristiriitatilanteet maantieteellisten merkintöjen ja tavaramerkkien välillä

Muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen mahdollisen suojajärjestelmän ja tavaramerkkilainsäädännön yhteys toisiinsa on määriteltävä selvästi, jotta vältytään ristiriidassa olevien nimien aiheuttamalta oikeudelliselta epävarmuudelta ja sekaannusvaaralta.

Immateriaalioikeuden yleisenä periaatteena, jota sovelletaan muun muassa tavaramerkkeihin, malleihin ja patentteihin, on aikaisempien oikeuksien ensisijaisuus (*first in time, first in right* -periaate). Tämän periaatteen soveltaminen tavaramerkkien ja muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen väliseen suhteeseen voisi yksinkertaistaa koko järjestelmän.

Maataloustuotteiden yhtenäisten maantieteellisten merkintöjen järjestelmä sisältää nimenomaisia määräyksiä maantieteellisten merkintöjen ja tavaramerkkien välisestä suhteesta. Ne ovat seuraavat:

⁵³ Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 54 artikla.

a) olemassa olevan tavaramerkin maine voi estää maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin, jos tällainen rekisteröinti voi johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa;

b) tällaiseen tilanteeseen liittymättömän tavaramerkin, jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu hyvässä uskossa tapahtuneella käytöllä ennen maantieteellisen merkinnän EU-tason rekisteröintihakemuksen jättämistä, pitää saada olla samanaikaisesti voimassa rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän kanssa;

c) maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin pitäisi estää myöhemmin haetun tavaramerkin rekisteröinti, jos rekisteröinnin salliminen olisi ristiriidassa kyseiselle maantieteelliselle merkinnälle jo myönnetyn suojan kanssa. Tällöin kansallisten tai eurooppalaisten tavaramerkkivirastojen olisi oma-aloitteisesti kieltäydyttävä kyseisen tavaramerkin rekisteröinnistä.

Voidaankin todeta, että samoja sääntöjä olisi sovellettava myös muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaan selvyiden ja yhtenäisyyden varmistamiseksi koko unionin tasolla.

Kysymyksiä:

44. Pitäisikö maantieteellisiin merkintöihin ja tavaramerkkeihin soveltaa puhtaasti *first in time, first in right* -periaatetta (jonka mukaan aikaisemmat oikeudet ovat aina ensisijaisia)?

45. Pitäisikö maantieteellisten merkintöjen olla ensisijaisia tavaramerkkeihin nähden tietyissä tilanteissa? Perustelkaa näkemyksenne.

Lopuksi

Kaikkia asianosaisia pyydetään kommentoimaan tässä vihreässä kirjassa esiin tuotuja näkökohtia vastaamalla edellä esitettyihin kysymyksiin. Vastaukset, joiden on oltava perillä komissiossa 28. lokakuuta 2014 mennessä, pyydetään palauttamaan sähköpostitse seuraavaan osoitteeseen: MARKT-CONSULTATION-GIs@ec.europa.eu.

Vastaukset julkaistaan sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston verkkosivustolla, elleste toisin toivo. On tärkeätä tutustua tähän tausta-asiakirjaan liittyvään tietosuojaselosteeseen, jossa kerrotaan henkilötietojenne ja tässä kuulemisessa antamienne vastausten käsittelystä.